

Mariusz Totoszko, Wyrusza

To jasne, że już wyruszać czas,
Gdy świat dał wyraźnie Ci znak.
Nad głową mieć słońce, lub pełno gwiazd,
By zrozumieć, że życie ma smak.
To jasne, że już wyruszać czas,
Krok za krokiem pragnę cieszyć się.
Słońce śle promień swój do mnie raz po raz,
A ja wciąż czuję, że śmiać się chcę.
Bo najlepiej, gdy bliską zobaczysz znów twarz,
Choć wiele trzeba było przejść mi,
Opowiedzieć tyle byś od razu chciał,
Serce byś na dłoni dał.
Nie czekaj, więc wyruszać czas,
Gdy świat dał wyraźnie Ci znak,
Kto pod niebem gołym spał, chociaż jeden raz,
Temu wciąż chwili tej będzie brak.
Ani śnieg, ani desz, nie straszne są dziś
Bo blask słońca znów wróci tu
Wiatr uderza prosto w twarz, mówimy mi, że warto iść
Oh, spróbuje i zaufam mu!
Więc już czas wyruszać... właśnie teraz,
Już czas wyruszać!
Już czas wyruszać...
Już czas wyruszać...
Już czas wyruszać...
To jasne, że już wyruszać czas
Oby blisko był dom i kres
Nad głową mieć słońce, lub pełno gwiazd,
Bo wierzę, że tam szczęście jest!
To jasne, że już wyruszać czas,
Tam na końcu kres czeka mnie
Słońce śle promień swój do mnie raz po raz,
Do drogi zachęcić mnie chce.
Och tak! Wyruszać czas!
Już wyruszać czas!